

Ekklesia Amsterdam

zondag 28 oktober 2018

Meerstemmige psalmen

De kaarsen aangestoken

Onze hulp in de Naam (Verzameld Liedboek 503)

Drempeltekst

Omhoog naar de bergen richt ik mijn ogen:

waar is mijn hulp voor mij?

Mijn hulp komt van de LEVENDE

die hemel en aarde gemaakt heeft.

Nooit laat hij toe dat je voet wankelt,

nooit verslapt de aandacht van je behoeder!

Uit psalm 121, bewerking Gerard Swüste

Onze hulp in de Naam

Woord ten geleide

Kinderkring

Onkreukbare woorden (VL 19)

Voorlezing van Psalm 73

Een psalm van Asaf

Echt waar: goed voor Israël is God,

voor ieder wiens hart in beproeving zuiver bleef.

Maar het scheelde weinig

of ik was op het verkeerde pad geraakt;

niets scheelde het

of ik was gestruikeld.

Want jaloers was ik op patsers,

ik zag slechte mensen leven in vrede.

Nooit zag ik ze in het nauw,
puike buik, kogelrond,
nooit een centje pijn.
Anderen hebben het moeilijk, zij niet.
Hoogmoed is hun sieraad,
onrecht is hun pakkie-an.
Hun ogen puilen uit het vet,
in hun hart beelden ze zich heel wat in.
Met een grote grijns slaan ze kwade taal uit,
spreken ze dreigend uit de hoogte.
Ze hebben een grote mond tegen de hemel,
hun tong gaat tekeer op de aarde:
dus hangen de mensen aan hun lippen
en slurpen hun woorden op als water.
En ze zeggen: 'God, weet die veel!
Weet de allerhoogste überhaupt wel iets?'
Het zijn wat je noemt slechte mensen,
altijd voldaan, alles onder controle.
Echt waar, zinloos was het:
ik, met mijn zuivere hart,
ik, met mijn schone handen,
ik was de hele dag slachtoffer,
al 's morgens vroeg was het leven een straf.
Had ik gezegd: 'Ik ga praten zoals zij',
het zou verraad zijn tegenover mijn afkomst, jouw kinderen.
Maar probeerde ik het te begrijpen,
in mijn ogen was het te pijnlijk.
Tot ik kwam in het heiligdom van God
en zag hoe het hen zou vergaan.
Echt waar, door jou staan ze op glad ijs,
als een kaartenhuis vallen ze in elkaar.
Kijk ze opeens verstijfd staan van schrik,
nergens zijn ze, ten einde raad.
Zoals je wakker wordt en lacht om je droom,
mijn machtige, zo lach jij om hun drogbeelden.
Mijn hart was verbitterd,
het ging me dwars door mijn ziel;
dwaas was ik, ik begreep het niet,
een stom rund was ik voor jou.
Want: ik blijf steeds bij jou,
je neemt me bij de hand;
met goede raad wijs je de weg,
Ik heb deel aan jouw glorie.
Wat heb ik aan de hemel als jij er niet bent?

Wat moet ik op aarde zonder jou?
Is het gedaan met mij, met mijn lichaam en mijn hart:
God blijft de rots van mijn hart,
hij alleen, voor altijd.
Want kijk, die ver van jou zijn, gaan verloren;
die je inruilen voor afgoden leg je het zwijgen op.
Maar ik, voor mij is het goed bij God te zijn,
mijn machtige, JIJ, bent mijn schuilplaats:
ik blijf verhalen wat jij doet.

Bewerking door Gerard Swüste

Naar jou sta ik op (Psalm 63, vrij) (VL 72)

Toespraak

Gerard Swüste

Honderd bloemen zullen bloeien (VL 754)

Intermezzo

mededelingen en collecte

Opbrengst 21 oktober € 443,50

Dienst van de tafel

Hier begint de dienst van de tafel,
viering van eucharistie,
ritueel van solidariteit:
laat ons bidden.

Als het geen droom, geen leugen is
wat ons gezegd is,
dat er goed land zal zijn.
Een stad van bomen als een tuin
met woningen voor iedereen,
geef ons dan daar te komen.

En zet voor ons een tafel neer
en geef ons brood
dat als een lichaam voedt.

Ik zal in mijn huis niet wonen (VL 344)

Moge het delen (Nieuw – Löwenthal)

Brood en wijn

Er is naast wijn ook een witte beker met druivensap bij de uitdelers links van het koor

Laudate omnes gentes (Taizé)

Alleen kan ook, met twee is beter (Psalm 133 vrij) (Nieuw - Oomen)

Voorbeden

Onze Vader in de hemel (VL 849)

Zegen

Mocht het waar zijn wat gegrift staat (VL 878)